

הקב"ה משניח על עם ישראל ע"י השכינה הקדושה

פֶּתַח רִבִּי יִצְחָק וְאָמַר (שיר השירים ב) **דוֹמָה דוֹדִי לְעֵבִי אוֹ**
לְעוֹפֵר הָאֵילִים הִנֵּה זֶה וְגו'. וְכַאֲשֶׁר אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְּזָכוּ דְּמִשְׁכּוֹנָא דָּא לְמַהוּי גַבְיִיהוּ, מִן מַלְכָּא עֲלָאָה.

אשריהם ישראל שזכו שהמשכון הזה היא השכינה תהיה אצלם מהמלך העליון ז"א דְּאִרְיָ
 עַל גַּב דְּאֵינּוֹן בְּגִלּוֹתָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִי בְּכָל
 רִישׁ יִרְחֵי וְשַׁבְּתֵי וְזִמְנֵי, לְאִשְׁגָּחָא עַלֵּיהוּ וְאֵע"פ שהם בגלות
 הקב"ה בא להשגיח עליהם בכל ראש חודש ושבת וימים טובים, וְלֹאֲסַתְּכָלָא
 בְּהִהוּא מִשְׁכּוֹנָא דְּאִית לֵיהּ גַבְיִיהוּ, דְּאִיהוּ כְּסוּפָא
 דְּיִלְיָהּ וְלֹהֲסַתְּכַל בְּאוֹתוֹ הַמִּשְׁכּוֹן שִׁישׁ לוֹ אֲצֵלָם שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא אוֹצֵר

חמדתו.

משל למלך שהמלכה חטאה ויצאה מהיכלו ולקחה עימה גם את בנם

לְמַלְכָּא דְּסַרְחָא מְטְרוֹנִיתָא, אֲפָקָה מִהֵיכְלֵיהּ משל למלך
 שחטאה לו המלכה והוציאה מהיכלו. מָה עֲבַדְתָּ מַה עֲשִׂיתָ
 הַמִּלְכָּה. נְטַלְתָּ בְּרָהּ דְּיִלְיָהּ כְּסוּפָא דְּמַלְכָּא, רְחִימָא דְּיִלְיָהּ
 לְקַחָה אִיתָהּ אֶת הַבֶּן שְׁלוֹ שֶׁהוּא חֲמֵדָת לִיבּוֹ וְאִהוּבּוֹ. וּבְגִין דְּדַעַתָּא דְּמַלְכָּא
 עֲלָהּ, שְׁבַקְיָהּ בִּידְהָא. ולפי שדעתו של המלך היה להחזיר את המלכה
 לִארְמוֹן הַנִּיחַ אֶת בְּנוֹ אֲצֵלָהּ בְּשַׁעַתָּא דְּסַלִּיק רְעוּתָא דְּמַלְכָּא עַל

הלימוד היומי

להצלחת שרה וזוהרה בת יוסף וגניה תחי

מִטְרוֹנִיתָא וְעַל בְּרִיהַּ בִּשְׁעָה שְׁעֵלָה רְצוֹנוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ וְגַעְגּוּעֵיו עַל הַמַּלְכָּה וְעַל
 בְּנוֹ אֱהוֹב, הָיָה סֶלֶק אֲגָרִין וְנִחִית דְּרַגִּין, וְסֶלֶק פּוֹתְלִין,
 לְאַסְתִּיפְלָא וְלֹא שְׁנָחָא בֵּין נוֹקְבֵי כּוֹתְלָא עַל־יְהוּ הִיא עוֹלָה
 בְּעֵלְיוֹת וְיורֵד בְּמַדְרָגוֹת וּמִטְפֵּס עַל הַכְּתָלִים כְּדֵי לְהַסְתַּכֵּל וְלִהְיוֹת בֵּין הַנֹּקְבִים וְהַחֲלוּנוֹת
 שֶׁבְּכּוֹתֵל עַל הַמַּלְכָּה וְעַל בְּנוֹ, כִּיּוֹן דְּחָמֵי לוֹן, שְׂאֵרֵי בְּכֵי מֵאַחֲרֵי
 קוֹסְטֵי כּוֹתְלָא, וְלִבְתָּר אֲזִיל לֵיהּ כִּיּוֹן שְׂרָאָה אוֹתָם הַתְּחִיל לִבְכּוֹת
 מֵאַחֲרֵי סְדָקֵי הַכּוֹתֵל וְלֵאחֵר מִכֵּן הֵלֵךְ לוֹ.

משל המלך והמלכה לקוב"ה עם ישראל והשכינה הקדושה

כִּן יִשְׂרָאֵל, אֵף עַל גַּב דְּאִינוֹן נִפְקוּ מֵהִיכְלֵיהּ דְּמִלְכָּא,
 כִּךְ גַּם עִם יִשְׂרָאֵל אֵע"פ שְׁחָטְאוּ לִפְנֵי וְהִגְלָה אוֹתָם מֵאַרְצוֹ הַזֶּהוּא מִשְׁכּוֹנָא
 לָא שְׁבָקוּ אֶת הַמִּשְׁכּוֹן הָאֱהוֹב שְׁלוֹ הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה הֵם לֹא עִזְבוּ, וּבְגִין
 דְּרַעוּתָא דְּמִלְכָּא עַל־יְהוּ, שְׁבָקִיה עֲמַהוֹן וּלְפִי שְׂרַצוֹנוֹ שֶׁל הַקֶּב"ה
 עַל יִשְׂרָאֵל עִזְבָה אוֹתָהּ עִמָּהֶם. בְּשַׁעֲתָא דְּסֶלֶק רַעוּתָא דְּמִלְכָּא
 קַדִּישָׁא, עַל מִטְרוֹנִיתָא וְעַל יִשְׂרָאֵל וּבִשְׁעָה שְׁעוֹלָה חֲשָׁקוֹ וְחַפְצוֹ שֶׁל
 הַקֶּב"ה עַל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וְעַל עִם יִשְׂרָאֵל. סֶלֶק אֲגָרִין הוּא עוֹלָה מִדְּרָגוֹת
 כְּלוּמַר עוֹלָה בְּסוּד מִ"ן עַד או"א לְהַמְשִׁיךְ מֵהֶם שְׁפַע (מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת), נִחִית
 דְּרַגִּין וְיורֵד מִדְּרָגוֹת הֵינּוּ שְׁמוּרִיד הַשְּׁפַע בְּגוּפָא דִּילֵיהּ, וְסֶלֶק פּוֹתְלִין וּמִטְפֵּס
 עַל הַכְּתָלִים הֵינּוּ שְׁמִשְׁפִּיעַ הַשְּׁפַע לְנוֹקְבָא, לְאַסְתִּיפְלָא וְלֹא שְׁנָחָא בֵּין
 קוֹסְטֵי כּוֹתְלָא עַל־יְהוּ כְּדֵי לְהַסְתַּכֵּל וְלִהְיוֹת בֵּין סְדָקֵי חוֹמַת הַבְּרוּז

הלימוד היומי

להצלחת שרה וזוהרה בת יוסף וגניה תחי'

המפסקת בינינו לבינו. **בֵּינָן דְּחָמֵי לֹזֵן** כיון שהוא רואה אותנו ונזכר בגעגועים על הזמן שהיינו יושבים אצל שולחנו והיה משפיע עלינו שפע עד בלי די ועתה בעוונותינו גלינו מעל שלחן אבינו ואינו יכול להשפיע עלינו כבימי קדם **שְׂאֲרֵי וּבְכֵי** אז הוא מתחיל לבכות ואומר אוי לו לאב שהגלה את בניו ואוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם, **הֲדָא הוּא דְּכָתִיב** זהו שכתוב **דְּוָמָה דְּוָדִי לְעָבִי אוּ לְעוֹפָר הָאֲיָלִים לְדַלְגָּא מְכוּתָלָא לְאִינְרָא, וּמְאִינְרָא לְכוּתָלָא** שהוא מדלג מהכותל לעליה ומעליה לכותל.

השכינה נמצאת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות

הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר פְּתֵלְנֹו, בְּבֵתִי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵתִי מְדַרְשׁוֹת ששם השכינה נמצאת **מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת,** (דְּוָדָא בֵּי כְּנִישְׁתָּא בְּעֵינֵי חֲלוּנוֹת). **מִצִּיץ מִן הַחֲרָפִים, לְאַסְתְּפֻלָּא וּלְאַשְׁגָּחָא עֲלֵיהוּ** להסתכל ולהשגיח עלינו ולהאיר עלינו מאורו יתברך ואילו היה ניתן רשות לעין לראות היו רואים שאויר בית הכנסת מלא מאור ניצוץ השכינה המאיר על ראשי עם קודש ומעטרת על ראשם להשלים עצמה מתיקוניהם. **וּבְגִין כֵּן, יִשְׂרָאֵל בָּעוּ לְמַחְדֵּי בְּהוּא יוֹמָא, דְּאִינְהוּ יְדַעֵי דָא, וְאִמְרֵי** ולכן צריכים ישראל לשמוח באותו היום שהם יודעים כך ובפרט שבתות ויו"ט ור"ח שייחד אותם השי"ת לזה שיבא להציץ ולהשגיח בנו צריכים לשמוח ואומרים. **זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ.** (תהלים קיח)

הלימוד היומי

להצלחת שרה זוהרה בת יוסף וגניה תחי

הקב"ה רוצה להוכיח את עם ישראל ולהחזירם למוטב

וְאִם בְּחַקְתִּי תִמְאָסוּ וְגו'. (ויקרא כו) **רְבִי יוֹסִי פָתַח,** (משלי א)
מוֹסֵר יְהוָה בְּנֵי אֵל תִּמְאָס וְאֵל תִּקְוֶן
בְּתוֹכָהֶם. כִּמָּה חֲבִיבֵינָא יִשְׂרָאֵל קִמֵּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
כַּמָּה אֲדוּבִים יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַשׁי"ת, דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי לְאוֹכְחָא
לְהוֹ, וְלְדַבְרָא לְהוֹ בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, וְהַקְב"ה רוֹצֵה לְהוֹכִיחַ אוֹתָם
וְלִהְיוֹת בְּדֶרֶךְ הַיִּשְׂרָאֵל כְּאֲבָא דְרַחֲמִים לְבְרִיָּהּ, וּמְגוֹ רַחֲמֵי דִילִיָּהּ
לְגַבִּיָּהּ, שְׂרַבִּיטָא בִידֵיהּ תְּדִיר, לְדַבְרָא לִיָּהּ בְּאַרְחַ
מִיִּשְׂרָאֵל, דְּלֹא יִסְטֵי לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא. כַּאֲב הָאוּהַב לִבְנֵי וּמְתוּךְ
אֲהַבְתוּ אוֹתוֹ הוּא מַחֲזִיק אֶת הַמַּקֵּל בִּידוֹ תְּמִיד לְהַנְהִיגוֹ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל שְׁלֵא יִפְנֵה מִמֶּנָּה יִמֵּין
וּשְׂמָאל הִתְדָא הוּא דְכֹתִיב זֶהוּ שְׁכֵתוֹב, (משלי א) כִּי אֶת אֲשֶׁר
יֶאֱהַב יְהוָה יוֹכִיחַ וְכָאֵב אֶת בֶּן יִרְצֵה. וּמֵאֵן דְּלֹא רַחֲמִים
לִיָּהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְסֵאֲנֵי לִיָּהּ וּמִי שְׁהַקְב"ה לֹא אוֹהֵב אוֹתוֹ וְשׁוֹנֵא
אֶת מַעֲשָׂיו הַרְעִים, סְלִיק מִיָּהּ תוֹכְחָהּ, סְלִיק מִיָּהּ שְׂרַבִּיטָא
הוּא מַסְלֵק מִמֶּנּוּ אֶת הַתּוֹכְחָה וּמַסְלֵק מִמֶּנּוּ אֶת מַקֵּל הַיִּסּוּרִים.

הקב"ה מביא יסורים ותוכחות מאהבתו לעם ישראל

כְּתִיב. (מלאכי א) **אֶהְבֹּתִי אֶתְכֶם אָמַר יְהוָה וְגו', מְגוֹ**
רַחֲמֵיָּהּ דִילִיָּהּ, שְׂרַבִּיטָא בִידֵיהּ תְּדִיר,

ה'לימוד היומי

להצלחת שרה זוהרה בת יוסף וגניה תחי'